

at Overformynderiets Benge ere særlig søgte, fordi de anses for faste Benge, som ikke opsiges, saa længe Debitor præsterer, hvad han skal, og holder Pantet ordentlig vedlige. Fristen kommer derfor kun til Anvendelse i saadanne Tilfælde, hvor Overformynderiet maa befrygte Tab. Jeg skal derhos bemærke, at om ogsaa Overformynderiet efter Panteobligationens Indhold kunde betragte Kapitalen som strax forfalden, naar Renten ikke erlægges prompte eller fordi en eller anden mindre Mangel med Hensyn til Vedligeholdelse af Eiendommen er til Stede, pleier Overformynderiet ikke at gjøre det, og det er aldeles ikke i Debtors Interesse at give Overformynderiet Anvisning derpaa. Overformynderiet pleier ikke, lige saa lidt som de fleste offentlige Institutter, at gjøre gjældende overfor Folk, at Kapitalen skal anses som forfalden, fordi man udebliver noget efter Terminen med denne Erleggelse, og det er virkelig en for Debitor overordentlig human og heldig Praxis. Derfor tror jeg ikke, at det vil være i Publikums Interesse at henvise Overformynderiet til der at gjøre en strengere Retsforfølgning gjældende, end der pleier at ske. Jeg mener altsaa, at medens Overformynderiet ikke benytter denne Opsigelsesfrist undtagen hvor det er strengt nødvendigt, og hvor Overformynderiet maa gjøre det for at værgе sig mod Tab, er det af Bigtighed paa Grund af det Hensyn til Reservecanden, som jeg har omtalt, at bevare Opsigelsesfristen, idet det let kan hændе, at Overformynderiet, naar det ikke hurtig kan skride ind efter et Tjerdingsaars Opsigelse, men skal vente til et halvt Aar er gaaet, kan komme til at lide Tab; thi saa vilde Eiendommen muligvis være saa meget forringet, og Debtors Stilling saa yderlig ødelagt, at der bliver Tab, og det er som jeg flere Gange har bemærket netop under de nuværende Forhold Noget, man maa være meget forsigtig med. Jeg ser ikke rettere, end at skulde det Dieblik komme, da Overformynderiets Reservecand ikke kan opfylde sin Forpligtelse mere, saa vil man blive nødt til at gjøre meget store og indgribende Forandringer, hvortil jeg vil henregne dette, at nedsætte Overformynderirenten, der gives til de Umyndige, fra 4 pCt. til 3 eller 3½ pCt. — Spvad angaar Spørgsmaalet, som blev

reist om Fordringer paa Panteattester, saa skal jeg undersøge dette Spørgsmaal nærmere og gjøre det til Gjenstand for Overveielse. Det blev jo sagt, at der var visse Retsbetjente, som ikke vilde lade de gamle Panteattester gjælde, men forlangte nye, ved de Omvurderinger, som skulde finde Sted hvert niende Aar. Jeg tør ikke sige noget Bestemt om, hvorvidt det virkelig forholder sig saa; som almindelig Regel maa der være Panteattest til Stede, enten den gamle eller en ny, og jeg skulde tro, at i mange Tilfælde have Folk ikke havt den gamle Panteattest, hvad der har været Grunden til, at en ny er forlangt; men om det virkelig skulde blive fordret saa strengt at skaffe en ny, uagtet man er i Stand til at præstere den gamle, skal jeg nærmere undersøge, og jeg kan i det Hele taget ikke tro, at der kunde være Noget i Veien for at imødekomme det Ønske, som det øvede Medlem fremkom med, nemlig, at den gamle Panteattest maatte kunne modtages. Til disse Bemærkninger skal jeg for Dieblirket indskrænke mig.

Svade: Jeg tillader mig kun at tage Ordet for at anbefale dette lille Lovforslag. Det staar nemlig for mig saaledes, at vi ikke her ene have at paase deres Løb, som skulde laane Kapitalerne, thi de ere alle myndige, medens de, der skulde ublaane dem, eller for deres Regning, de ublaanes, ere de Umyndige. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, dersom det skulde lykkes gennem denne overordentlig pengelige Periode at kunne bevare Rentefoden for de Umyndige til 4 pCt., og derfor kan jeg godt forstaa, at dette Lovforslag indskrænker sig til at lade 1 pCt. Afgiften falde bort for eet Aar. Man veed jo nemlig ikke, naar Bengevilkaarene vende sig, saa at det kan anses for særlig fordelagtigt at have Overformynderiets Laan i en Eiendom. Om Uretfærdighed kan der ikke være Tale. Vil man ikke laane i Overformynderiet paa de Vilkaar, paa hvilke det udbyder Pengene, kan man lade være og søge Pengene andre Steder. Finder man sin Regning ved at tage Pengene derfra paa de Vilkaar, saa er det godt, saa har man Intet at beklage sig over. Med Hensyn til den Bemærkning, at der er en Ullighed derved, at Overformynderiet har Lov til at opstige Kapitalen med ¼ Aars Barsel, medens